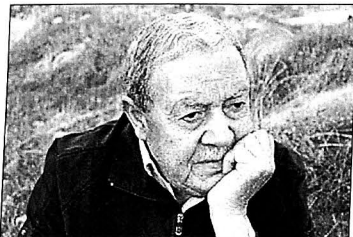

Şərəfli bir ömür qoyub gedirəm...

Mən şair Vaqif Məmmədovu çoxdan...
lap çoxdan tanıyıram, düz qırx il bundan ön-
cədən... Bir şair kimi... Şərir rayonunda çı-
xan "İşıqlı yol" qəzetinin səhifəsində çap
olunan şeirlərindən... Özünü isə "Şərir qön-
çələri" ədəbi dərnəyinə ayaq açdığım gün-
dən şəxsən tanıdım və getdikcə həm gözəl
bir şair kimi, həm də səmimi bir insan kimi
sevdim.

*Çubuq "atlarını" çapan dostlarım,
Yığışın bir yerə, mən də gəlmişəm.
Nənə qoxusuna, yarpız ətrinə,
Ana qayğısına - kəndə gəlmişəm.*

"Yaşadacaq bu yol məni" adlı ilk kitabı
çap olunduğu zaman onun bu uğuruna sevin-
mənlərdən biri də mən oldum. O zamanlar
Şərir rayonunun Dəmirçi kənd orta texniki-
peşə məktəbində Azərbaycan dili-ədəbiyya-
tı müəllimi işləyirdim. Vaqif müəllimi
məktəbə dəvət etdik, onunla adına layiq və
yaddaşlara yazılısı bir görüş təşkil etdik.

*Tufan küləkdən haqlı,
Xəlbir ələkdən haqlı,
İblis mələkdən haqlı,
Nə deyim sənə, dünya?*

-deyən Vaqif müəllimi erməni işğalçıları-
nın torpaqlarımıza hücum etdiyi zamanlarda
- Sədərək kəndinin ağır günlərində də,
1990-1993-cü illərdə də bir ər kimi əli silah-
lı döyüş meydanında, səngərlərdə gördüm.

*Düşəndə taleyin soyuq qışına,
Əslini, kökünü dananlar da var.
Dönüb od içində simurq quşuna
El üçün şam kimi yananlar da var.*

Şair qardaşımın sözü ilə əməli, əməli ilə
sözü həmahənglik təşkil etdiyindəndir ki, o,
xalqın sevimlisi idi. Özünün dediyi kimi:

*Mənanı axtarma əsrdə, ildə,
Zəhmətsiz keçibəsə, eyləmir kömək.
Qədrin, qiymətin ucasa eldə,
Sən elə vətənə gərəksən demək.*

Elə buna görədir ki, Vaqif Məmmədovun
poeziyasında doğulduğu torpağa, Vətənə
sevgisinin bariz ifadəsini, sadə və səmimi
bir dillə poetik laylasını görürük və sevirik.

*Oğuz diyarıdır, qopuzun, sazın
Adını yaşadan yüz qalası var.
Cəlilin, Cavidin, Məmməd Arazın
Bu ulu torpaqda söz qalası var...*

Ustad xalq şairi Məmməd Arazın yaradı-
cılığı min bir ləllə, gövhərlə dolu olan bir
bulaqdır. Odur ki, bu gün sinəsinə döyən
hansısa bir şair çətin tapılar ki, o bulaqdan
su içməmiş, şəhdi-şirəsindən dadmamış
ola... Vaqif Məmmədov da həmçinin...

*Azərbaycan havası nur, suyu nur,
Azərbaycan baharı nur, yayı nur.
Azərbaycan nur selində yuyunur,
Ülviləşir yaddaşlarda qalmağa,
Belə yerdə nə var şair olmağa.*

*Azərbaycan yarı nəğmə, yarı söz,
Hər qarışı yarı torpaq, yarı söz.
Bir diyar ki, varı halal, varı düz,
İstəyi yox yaddan tikə almağa,
Belə yerdə nə var şair olmağa.*

Onun lirikasında Vətənə məhəbbət möv-
zusu daha böyük yer tutur. Şairin qəlbində
olduğu kimi, yaradıcılığında da Vətən sev-
gisi sonsuz dərəcədə sarsılmazdır. Hər də-
fə oxuduqca adama elə gəlir ki, sanki bu
şeyrlər yazılmayıb, onun içindən axıb gəlir,
axa-axa, doğula-doğula da ülviləşir.

*Ürəyimsiz aqlamıram, gülmürəm,
Hər istəyim ürəyimdə birləşir.
Böyükmüdür, kiçikmidir, bilmirəm,
Ürəyimə təkcə Vətən yerləşir.*

Bu Vətənpərvər şair işğal olunmuş tor-
paqlarımızın ağrısını öz ağrısı kimi qəbul
edir və özünü küləşdirir. Bu ağrıları, acıla-
rı da zaman-zaman kövrək bir dillə qələmə
alır.

*Qəminə qısılanın,
Haqq deyib asılanın.
Torpağı basılanın,
Gözündən qəm tökülər.*

Onun hər misrasında, hər beytində, hər
bəndində lirik duyğularının, fəlsəfi düşün-
mələrinin çırpıntılı ahəngi duyulur. Eyni za-
manda ritmik mübarizlik ahəngi... İlk ola-
raq işğal olunan Kərki kimi kəndimizin,
Göyçənin, Zəngəzurun, Qarabağın-Laçı-
nın, Şuşanın, Kəlbəcərin, Ağdamın, Cəbra-

yılın, Füzulinin, Zəngilanın, yəni itirilmiş
torpaqlarımızın dərdinə ağı deyən şair ya-
zırdı.

*Elə bil tilsimə, daşa düşübdü,
Kədər sevinc ilə qoşa düşübdü.
Könlümə bir az da Şuşa düşübdü,
Torpaq, Vətən hara - əsirlik hara?
Mütləq dönəcəyik o torpaqlara.*

Qəlbindəki bu cür ali vətəndaşlıq hisslə-
ri ustalıqla qələmə alan şair oxucusunun da
qəlbində vətəndaşlıq duyğularını oyatmağa
can atır. Vətən sevgisini, yurd sevgisini,
torpaq sevgisini qaldıra bildikcə ucalara
qaldırır.

Hər bir şairin öz yaradıcılıq yolu, öz ya-
radıcılıq manerası olduğu kimi, Vaqif
müəllimin də özünəməxsus yaradıcılıq üs-
lubu vardır. Çünki o, gördüyü hər bir həyat
həqiqətlərini yalnız və yalnız öz ürək süz-
gəcindən keçirdikdən sonra onlara poetik
bir don geyindirir. "Acı" şeirində olduğu
kimi.

*Namus ləkəsi.
Ögey ana səsi.
Təmənnalı kömək.
Dost matəmində verilən yemək.
Övlad itiksinin dadı.
Ana fəryadı...*

Nə qədər yığcam, lakonik bir dillə, bədii
boylarla əks olunan poetik lövhədir.

*Şərə salmaram meyil,
Haqq işə yol alaram
Qanmaza ağa deyil,
Qanana qul olaram.*

- deyən Vaqif müəllim bu misraları ilə
bir insan kimi nə qədər sadə və səmimi ol-
duğunu açıb göstərir. Məhz elə bu sadəliyi

və səmimiyyəti ilə ürəklərdə özünə taxt qurur, bir şəxsiyyət, bir şair kimi böyüyür, ucalıqlara qalxır.

*Təbiət rəngbərəng boya üstündə...
Sönən ocaqlarda köz qalacaqdır.
Xınası islanan qaya üstündə,
Kəklik ayağından iz qalacaqdır.*

*Bir az yorğun idin, bir az da xumar,
Dünya sirr sandığı, açmaq olmayır.
Dünyanın qərribə təzadları var,
Alın yazısından qaçmaq olmayır...*

Çağdaş poeziyamızda öz adı, öz imzası ilə sayılıb seçilən Vaqif Məmmədov şeiriyyətilə ürəklərə çox asanlıqla yol tapa bilir, oxucusunu öz dünyasından alır, düşüncələrə sövq edir, söz-söz oxucusunun qəlbinə, könlünə hakim kəsilir.

*Havam da, suyum da, çörəyim də sən,
Qəlbimdə çox sənli xatirəm yatır.
Uzaqda deyilsən, ürüyündəsən,
Nə ünüm yetişir, nə əlim çatır.*

Onun şeirlərində hisslərin, duyğuların emosional cazibə gücü nə qədər təsirli olsa da belə, sözün məna yükünü, poetik sanbalını bir o qədər də artırır.

*Yalan uydurdular, şər atdılar ki,
Böhtana düşənlər kəriyə bilməz...
Ancaq unutdular, unutdular ki,
Yalan ayaq tutar, yeriyə bilməz.*

Vaqif Məmmədov dünyanın harasında olursa-olsun, öz soyuna, kökünə bağlı oğul kimi soyu, kökü ilə iftixar duyan bir şairdir. Türk dünyasının çox hissəsini gəzən bir insan olduğundan türk torpaqlarını şeirlərində sevhə-sevhə vəsf eyləyir, köks dolusu o yerlərdən söz açır, Dədə Qorqud yurdlarını -

Oğuz yurdlarını dönə-dönə, böyük bir ilhamla, məhəbbətlə tərənnüm edir.

*Ozandımı, aşığıdımı?
Ahıldımı, uşaqdımı?
Göydən gələn işığıdımı?
Dədə Qorqud boylarında.*

*Sal qayada bitən durur,
Əsrlərdən ötən durur.
Bütövcə bir Vətən durur,
Dədə Qorqud boylarında.*

Vaqif Məmmədov böyük məharətlə, sə-nətkara layiq bir ustalıqla şeirlərində öz həyat yaşantılarını ana dilimizin inceliklərindən incə bir şəkildə istifadə etməklə qələmə almağı bacaran bir şairdir. Bunun əksini parlaq boyalarla "Nəsihət" şeirində görürük.

*Xırmanın buğdasız, dənsiz olanda,
Dərələr dumanlı, çənsiz olanda,
Məni itirəndə, mənsiz olanda
Həsrəti içində boğ, boğa bilsən.*

Bu gün şair qardaşım Vaqif Məmmədov aramızda olmasa da özündən sonra iftixar doğuracaq böyük bir ədəbi irs və bir də ən yüksək insani keyfiyyətlərini miras qoyub gedib. Elə buna görə də inamla demək olar ki, ey ustad, sən bizimlə birgə olacaqsan. Həyat kredomuza çevirdiyimiz bir şeiri ilə də fikrimə son nöqtəni qoymaq istəyirəm:

*Kimsənin yazdığı gəlməsin mənə,
Sanmayın qəlblərə dəyib gedirəm.
Atımı sürmədim dumanə-çənə...
Şərəfli bir ömür qoyub gedirəm...*

*Ələsgər Taliboğlu
Şair-publisist,*

"Məmməd Araz" mükafatı laureatı